

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Vacatione, Amissione, Et Extinctione Beneficiorvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

682. An designatur procurator habens notitiam mandati jam expediti, traditiq[ue] alteri ad se deferendum, possit resignare, antequa[m] illud ipse recipit, & in omnibus habeat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74494)

Questio 681. An requiratur mandatum speciale ad resignandum, an verò sufficiat constitutus Procurator generalis cum libera & amplissima potestate, cum Procurator generalis cum libera administratione, & Procurator specialis aequiparentur?

Respondeo: Constitutum Procuratorem generalem cum libera, & amplissima potestate non posse renunciare, sed requiri Procuratorem specialiter constitutum, seu mandatum speciale ad resignandum tale beneficium, vel talia beneficia. Castrop. Azor. ll. cit. Paris. n. 9. & 10. juncto. n. 27. citato; Rebuff. ubi ante nu. 24. Fusco. de visitat. p. 2. c. 28. n. 13. Bellam. de permut. benef. p. 8. q. 2. n. 15. Burfat. &c. juxta quod de beneficiis in Curia resignatis expressè dicitur in Reg. Cancell. 44. ubi: per Procuratorem ad hoc specialiter constitutum. Siquidem resignatio est quædam donatio; habens autem liberam, & amplissimam potestatem administrandi, non potest donare. l. contra juris. §. si filii. ff. de pacis. l. procurator cui. ff. de procurat. AA. iidem Paris. nu. 28. potestas enim donandi non censetur dari etiam ex datione totius potestatis, ut Bald. in l. ult. ff. qui in stir. pacif. num. 29. Unde etiam, quia conferre beneficia est donare, Vicarius Episcopi ex commissione generali, quin etiam ex amplissima potestate ei data ab Episcopo faciendi omnia ac singula, quæ potest Episcopus, adhuc non potest conferre beneficia, sed ad hoc eget speciali, & expresso mandato ad conferendum. Paris. à n. 32. Hinc jam etiam juxta Rebuff. in pr. tit. de procurat. ad resign. n. 11. apud Paris. loc. cit. nu. 21. non admitteretur mandatum ad resignandum omnia, & quæcunque beneficia, quæ constituens habet. Quod Paris. intelligendum ait, quoties veller resignare in favorem alicujus, secus, si veller iis resignare simpliciter; eò quòd, si iis tacitè resignare possit, etiam id possit hoc modo expressè. Atque ita differentiam patere, ait Paris. inter mandatum ad resignandum, & mandatum ad acceptandum beneficia, dum hoc esse potest generale ad acceptandum omnia, & quæcunque beneficia, licet nullum expressè fuerit nominatum, ut Abb. Imol. Jo. And. in c. accedens. & Covar. var. resol. l. 3. c. 16. n. 4. quos citat; eò quòd hoc mandatum sit favorabile, & mandatum ad resignandum odiosum, ut Rebuff. loc. cit. n. 12. Speciale autem censetur mandatum ad resignandum, si nominetur expressè beneficium, & detur expressa facultas ad illud resignandum. Paris. cit. q. 7. nu. 19. citato Fusco ubi ante c. 24. n. 13.

Questio 682. An designatus Procurator, habens notitiam mandati jam expediti, traditque alteri ad se deferendum, possit resignare, antequam illud ipse recipit, & in manibus habeat?

Respondeo negativè. Azor. c. 22. q. 6. Paris. l. 9. q. 8. n. 5. ubi inquit, communem esse sententiam omnium DD. quòd quis resignare nequeat, nisi priùs receperit mandatum procuratorium ad hoc, etiam si alias haberet literas (intellige, etiam ab ipsomet mandante) quibus certioraretur, mandatum jam esse confectum, citatque pro hoc Imol. in c. in nostra. de procurat. Boët. decis. 348. sub nu. 7. contra Rebuff. in pr. loc. cit. nu. 24. Quod confirmatur etiam ex eo n. 6. quòd Nota-

ri Camera, & Cancellariæ non extendunt consensum, nisi videant mandatum in bona forma; quòd mandatum post præstitum consensum relinquatur in Camera, vel Cancellaria, & dein literæ expediuntur. Item nu. 10. & 11. ex eo, quòd sine mandato recepto certus non sit, quomodo, sub quibus clausulis resignare debeat, & ne fines mandari excedat. Estque hoc ipsum conforme communi omnium sententiæ, quòd non valeant gesta per Procuratorem, ante receptum mandatum, Paris. cit. q. 8. n. 8. citatis pluribus. Atque ex his jam inferitur, in resignatione beneficii facta per Procuratorem, ante acceptum mandatum, non habere locum ratihabitionem, uti ea locum habet in acceptatione beneficii facta per tertium nomine Titii, absque ejus mandato, dum is postea acceptationi consentit. Paris. cit. q. 8. à n. 15.

Questio 683. A quo Procurator instrumentum illud mandati, seu mandatum illud scriptum recipere debeat?

Respondeo: Sufficere, quòd illud receperit per manus alterius à mandante, etiam resignatarii, & interesse habentis, cum suspicio falsitatis tollatur ob sigillum Episcopi, sui Judicis Ordinarii, vel Communitatis in eo appositum. Paris. cit. q. 8. nu. 14. juxta ea, quæ DD. communiter in c. post cessionem. de probat. contra Rebuff. ubi ante. num. 25. tenentem, debere recipi per nuncium missum à domino seu Principali, vel per epistolam illius; & ideo, si receperit per extraneum, non debere in vi illius præstare consensum, antequam sit à Principali certioratus.

Questio 684. Intra quantum tempus ab accepto mandato Procurator prestare debeat consensum in resignatione beneficii?

Respondeo primò: Si sermo est de consensu, qui præstatur resignationi per portationem supplicæ (idem videtur esse de consensu præstando coram Ordinario, dum in ejus manibus sit resignatio, ubi locum non habet magnus ille consensus, seu extensio consensus requisiti, dum resignatio fit in manibus Papæ ante expeditionem literarum Apostolicarum) non est ei præfixum ad hoc à Jure tempus, sed poterit præstari etiam post lapsum quadrienni, quamdiu mandatum illud revocatum non est. Castrop. cit. §. 4. num. 4. Azor. cit. c. 22. q. 9. Paris. l. 9. q. 13. num. 5. contra Paul. Caltrensem conf. 12. tenentem, non posse eum præstari post lapsum quadrienni; eò quòd ex lapsu tanti temporis sit præsumptio, Principalem revocasse mandatum; quòd consilium Caltrensis rejectum à Rota, tanquam contra regulas, & omnia principia Juris testatur Paris. Quamvis tamen & ipse dicat, melius fore, ut habeatur novum mandatum; eò quòd Notarii Cancellariæ quandoque faciant difficultatem in admitendo tam antiquo mandato. Attendendam etiam in hoc esse Provinciarum consuetudinem, ait Castrop. cum in Gallicana Procuratorum mandatum ad resignandum post annum elapsum non recipiatur, ut Paris. cit. q. 13. n. 6. ex Rebuff. loc. cit. n. 18.

2. Respondeo secundò: Si sermo est de consensu magno, seu extendendo consensum in Camera vel Cancellaria Apostolica, indubitatum est, illum præstandum per Procuratorem intra sex menses, (intellige tamen, non ab accepto mandato, sed à porre-